

עלי למנות עוד סיבה, בלתי רצויה בהחלט, שגרמה לריבוי העבודה והיא — הכשרת עובדים חדשים בענף. אני מקווה שלא נתנסה שוב בתפ" קידים מעין אלה.

שיכון ומבנים

בסעיף זה חלה השנה התקדמות חשובה. הוש" לם הדיר ל-20 עגלות וזאת השגנו בכוחות העבר דה שלנו. הדיר צנוע אמנם, אך הוא מתאים לתנאי המשק שלנו וכשנכניס בו תיקונים קלים הרי הוא ישיביענו רצון בהחלט.

בבניני הרפת יש להתקין עוד דלתות ושער, לתקן את הגדר, לסדר מרזבים, להתקין מקלחת לרפתנים וכהנה וכהנה. אני רוצה לקוות שגם כל הדברים האלה יבואו על תיקונם במהרה בימינו.

קוקו

יד-חנה

טיפול, הכשרת עובדים ועוד עבודות שונות. בסיכום יוצא שלפרה אחת בשנה הוקצבו 50 ימי עבודה; זה למעלה מהנורמה המקובלת בעדרים הנחלבים בידיים (40 י"ע) ואנסה להלן למנות את הסיבות שגרמו לכך. ראשית — האטנו במידת-מה את קצב העבודה כדי שהעובדים בענף זה לא יהיו כה נחפזים ומתוחים; במקרים מסוימים גם צימצמנו איכו עבודות שהיו מוטלות כרגיל על עובדי הרפת. יש לזכר עוד שהטיפול בפרות גבוהות-תנובה מחייב תוספת עבודה. לדעתי אין העליה בימי העבודה צריכה להדאיג אותנו. אם נרצה „ללחוץ" בסעיף זה וננסה שוב לצמצם את מספר ימי העבודה הרי זה יגרור הארכת יום העבודה, זה יכריח שוב את העובדים להחיש את קצב העבודה, להתעצבן וכ"ו ואין לקוות שהלך רוח כזה בעבודה יוסיף לרנטביליותו של הענף, והעיקר, ליציבות חבר העובדים.

רצפת-מלט אטימה לרטיבות

רצפת-מלט עלולה לספוג את הרטיבות העולה מהקרע והמהנדס החקלאי ממחלקת ההדרכה של אריוונה מציע לבודד את הרצפה על ידי שכבת ניר-אספאלט. לדעתו יש לבנות את רצפת המלט לפי הסדר דלקמן:

השכבה הראשונה שעל פני הקרע היא שכבת החצץ בעובי של 10—15 ס"מ. לשכבת החצץ נותנים ציפוי מלא של מלט. על פני ציפוי דק זה יש לשים את רובד ניר האספאלט; צריך להקפיד על כך ששולי הניר יהיו ארוכים (כ-15 ס"מ) כדי שאפשר יהיה לבודד מהקירות את הרצפה העתידה, שתוצק לכל עובייה.

על המפה העבה של ניר האספאלט יוצקים את רצפת הבטון ונוהרים שהניר לא ינוקב בשום מקום. רצפה שתיבנה בדרך זו תהיה חמה יותר והעיקר — שתהיה יבשה בכל ימות השנה.

השגר מהזרעה מלאכותית זוכה במחירים גבוהים יותר

ד"ר באלדווין, מומחה למשק החלב בוויירג'יניה, אומר שהבוקרים מוכנים לשלם 100 דולר יותר עבור עגלות שנולדו לפרים שבמכוני ההזרעה מאשר בעד עגלות שנולדו מפרים שבמשקים הפרטיים. באחת המכירות הפומביות של עגלות מגזע הולשטיין שולמו בממוצע 478 דולר עבור צאצאים מהזרעה מלאכותית לעומת 377 דולר עבור העגלה, שמוצאה מפרים שלא מהמכון.

מחירי העגלות במכירה הנ"ל הושפעו כמובן גם מרמת העדרים, בהם נולדו וגודלו, אולם המגמה של העדפת צאצאי ההזרעה המלאכותית בלטה גם במקרים כשבעל עדר מסוים הציע למכירה מעדרו הוא עגלות מהזרעה מלאכותית ומפריים אחרים.

יש להניח, שבציבור הבוקרים בוויירג'יניה השתרשה התכרה שהשירות להזרעה מלאכותית מקפיד באופן מיוחד על בחירת הפרים ולכן נאותים בעל-העדרים לשלם מחיר גבוה יותר עבור צאצאי פרים אלה.